

Butlletí Àrquies

El butlletí trimestral de la Comissió Catalana d'Ajuda al Refugiat

Març 2016

HUMAN
RIGHTS
DON'T
APPLY
HERE

EDITORIAL

Acord UE-Turquía: immoral i il·legal

REFLEXIONS

Del #WelcomeRefugees
a la #UErgonya

VIOLACIONS DE DRETS HUMANS

Conflictes actuals; conflictes oblidats

Perseguides per ser dones

Drets econòmics, socials, culturals i ambientals

Orientació sexual i identitat de gènere

TESTIMONIATGE DE SULEIKA

Refugiada de Somàlia

SUMARI

EDITORIAL

3 Acord UE-Turquía: immoral i il·legal

REFLEXIONS

4 Del #WelcomeRefugees a la #UErgonya

VIOLACIONS DE DRETS HUMANS

9 Conflictes actuals; conflictes oblidats

10 Perseguides per ser dones

10 Drets econòmics, socials, culturals i ambientals

12 Orientació sexual i identitat de gènere

TESTIMONIATGE

13 "L'asil em va salvar la vida"
Suleika, refugiada de Somàlia

CEA(R)

Comissió Catalana
d'Ajuda al Refugiat

GOBIERNO DE ESPAÑA
MINISTERIO DE COOPERACIÓN Y DESARROLLO INTERNACIONAL
DIRECCIÓN GENERAL DE POLÍTICAS UNIDAS Y EMPLEO PARALELO

Acord UE-Turquía: immoral i il·legal

Alertem que l'acord aconseguit entre la Unió Europea i Turquia suposa un despropòsit en incloure devolucions de persones refugiades a aquest país, el que vulnera la normativa europea i internacional.

Així, aquesta mesura vulnera el principi de no devolució de la Convenció de Ginebra, que garanteix que les persones no siguin expulsades a un país on la seva vida corri perill. En aquest sentit, organitzacions de drets humans han documentat casos de devolucions a Síria des de Turquia i ús de la violència per part de les autoritats turques.

A més a més, el Conveni Europeu de Drets Humans i el Tribunal Europeu de Drets Humans prohibeixen les expulsions col·lectives, en cadena i en calent, que és el que corre perill de passar amb aquest acord.

Recordem que les expulsions col·lectives són contràries al dret internacional. L'avaluació d'una sol·licitud d'asil ha de ser individual i a més no pot estar basada exclusivament en la nacionalitat, ja que seria discriminatori. D'altra banda, lamentem que les autoritats europees pretenguin saltar-se aquestes normatives amb impunitat amb la fal·làcia de considerar a Turquia com un país segur.

El Consell Europeu ha de fer marxa enrere amb aquest despropòsit el proper 18 de març, i no ratificar aquest acord immoral i il·legal.

Una nova subhasta

La CCAR apunta que assistim a un nou episodi de subhasta de persones refugiades, aques-

ta vegada entre els països de la Unió Europea i Turquia, intercanviant vides humanes i drets per interessats favors econòmics o estratègics.

L'entitat lamenta que els dirigents europeus continuen instal·lats en el discurs de culpar a les màfies en comptes d'assumir la seva responsabilitat d'oferir vies segures als refugiats.

“Es tracta de la pitjor perversió de la política de reassentament. Aquesta constitueix una de les principal opcions per aconseguir vies segures per a les persones refugiades. Amb aquest acord, la volen convertir en un bescanvi, un mercadeig d'éssers humans”, afirma Miguel Pajares, president de la Comissió Catalana d'Ajuda al Refugiat.

Dades sobre una crisi humanitària

Actualment, les dones i nens suposen el 60% de les persones desplaçades que s'han vist obligades a fugir de les seves llars a causa dels conflictes i la persecució. L'any passat van morir més de 3.700 persones tractant d'arribar a Europa. Només al 2016 aquesta dramàtica xifra ja ascendeix a 418, de les quals un terç de les persones mortes són dones i nens.

El 88 per cent de les persones que arriben al Mediterrani procedeixen dels deu països que generen major nombre de refugiats, per la qual cosa els Estats han d'oferir-los protecció.

Fins al moment Espanya ha reubicat a 18 persones refugiades, mentre que la xifra total dels països europeus ascendeix a 660. Solament en 2016, el nombre de persones que han arribat a Europa supera les 134.000.

Reflexions

Del #WelcomeRefugees a la #UErgonya

Oriol Vallès Freixas

Col·laborador de la Comissió Catalana d'Ajuda al Refugiat

Els països del vell continent han respost de formes i celeritats molt diferents a la crisi humanitària i d'emergència causada per l'arribada continuada d'immigrants i refugiats/des. Aquests països motiven les seves decisions amb raons molt heterogènies, des de la ideologia fins al fet de ser un país de trànsit o de destí, però molts d'ells comparteixen, en major o menor mesura, un objectiu: reduir-ne dràsticament l'arribada.

Com ho estan fent? Com planegen fer-ho? Amb el restabliment de controls fronterers, la construcció de murs, deportació de persones, penes de presó per a la immigració irregular, confiscació de béns, retallades de drets com el de reunificació familiar, publicitat en diaris estrangers desincentivant el desplaçament, transport gratuït a Alemanya des dels Balcans, discursos xenòfobs i islamòfobs, etc. A continuació s'ofereix una perspectiva general sobre quines han estat les reaccions polítiques i legals dels darrers mesos en els països europeus, i en el si de la Unió Europea, per tal de reduir el nombre de persones que arriben, o planegen arribar, a les fronteres exteriors de la Unió, i a les de Schengen, fruit dels conflictes, les guerres i la pobresa extrema.

La Unió Europea dóna l'esquena a les persones refugiades

L'Organització Internacional per a les Migracions estima que el 2015 van arribar 1.046.600 immigrants i refugiats/des a la Unió Europea, i van

morir 3.771 persones al Mediterrani . En aquest context, [es van registrar 1.255.640 sol·licituds d'asil als estats membres, més del doble que el 2014, majoritàriament de persones provinents de Síria, l'Afganistan i l'Iraq](#) . Aquestes nacionalitats representen actualment [el 91% de les persones arribades a Grècia per mar](#) . Xifres a la mà, el president del Consell Europeu, Donald Tusk, afirmava recentment "Vull apel·lar a tots els/les potencials migrants econòmics i legals: vingueu d'on vingueu, no vingueu a Europa. (...) Tot és en va," Grècia "ja no serà més un país de trànsit".

Pocs dies després, el 7 de març, ha tingut lloc la Cimera entre la UE i Turquia on la Unió ha decidit que la clau en la gestió dels fluxos migratoris a la UE és eliminar aquests fluxos. Així, la UE retornarà la població immigrant econòmica i les persones sol·licitants d'asil sirianes que arribin a les fronteres europees des de territori turc, fonamentant-se en què Turquia és un país tercer segur . A canvi, [la UE acollirà, proporcionalment, nacionals sirians que es trobin a Turquia i que ja disposin de l'estatut de refugiat atorgat, i ampliarà amb 3.000 milions d'euros més l'ajut ja concedit a Turquia per a fer-hi front](#) . Alhora, la UE combina aquestes accions amb el blindatge de les fronteres marítimes ampliant el suport de FRONTEX en la gestió de les aigües, especialment al mar Egeu; i incrementant el nombre de hotspots a Grècia i Itàlia, encarregats de controlar l'arribada i registrar les empremtes dactilars dels refugiats/des a l'EURODAC (European Dactyloscopy), així com deportar els/les immigrants econòmics.

Reflexions

Al mateix temps s'hi afegeix l'operació de l'OTAN per a retornar els/les refugiats a Turquia, evitar que surtin de Líbia i detectar traficants al Mediterrani. Així la UE vol reduir l'arribada de refugiats/des, evitar que siguin aquests/es qui escullin a quin país van, i recobrar la normalitat a les fronteres Schengen abans de finals d'any.

D'altra banda, en relació amb el sistema de quotes, els estats només han reubicat 660 dels 160.000 refugiats/

des als que s'havien compromès a acollir des de Grècia i Itàlia. Això posa novament de manifest que l'actual Reglament de Dublín, que permet retornar sol·licitants d'asil a l'Estat membre pel qual van entrar a la UE, és paper mullat. L'aplicació stricto sensu del Dublín significaria que [Grècia i Itàlia haurien d'acollir les 853.230 i 153.850 persones arribades per mar el 2015](#), xifres que en qualsevol cas segueixen sent petites en relació amb la població refugiada siriana acollida a Turquia, el Líban o Jordània. Tot i això, amb l'actual crisi i l'habitual renúncia d'ambdós països a registrar les empremtes per tal d'evitar futures devolucions, bona part de les persones refugiades i immigrants continuen el camí.

Un camí ple d'obstacles

Mentre Brussel·les pren decisions amb lentitud i les executa parcialment, els països Schengen del bloc de l'est (Hongria, Eslovàquia, República Txeca i Polònia) i Espanya s'oposen al sistema de quotes, i exigeixen a Grècia frenar l'arribada de refugiats/des abans del mes d'abril. De no ser així, els països del Visegrad es comprometen a donar suport al reforç de les fronteres de Bulgària i Macedònia amb Grècia.

La ruta migratòria dels Balcans, que fins fa poc passava de Grècia a Macedònia, i des d'allà a Sèrbia, Croàcia, Eslovènia i Àustria, ha quedat blindada. La construcció de tanques va començar a Hongria, després a Eslovènia i ara també a Àustria i ha comportat l'acumulació de persones refugiades i immigrants que esperen per tal d'anar al nord, en camps improvisats als passos fronteres.

Nous murs comporten també noves rutes, més llargues i més perilloses

Els països de la ruta dels Balcans van acordar costejar les despeses del transport de refugiats/des i immigrants que volen anar en direcció a Alemanya; tant aquests països com els de l'Europa de l'est limiten cada vegada més l'entrada a les seves fronteres, i actualment només permeten l'entrada a una part de nacionals de Síria, l'Iraq i l'Afganistan documentats que sol·liciten asil.

Més recentment, s'han tancat les fronteres de Macedònia amb Grècia i, en conjunt, l'encadenament de construccions de tanques ha acabat provocant l'aïllament del país hel·lè, amb 50.000 refugiats/des esperant a la frontera amb Macedònia.

Nous murs comporten també noves rutes, més llargues i més perilloses. Tot i que Albània ja ha iniciat el desplegament de l'exèrcit a la frontera amb Grècia, les autoritats albaneses afirmen que, de moment, no construiran tanques. Mentrestant els altres països es preparen per a reforçar les fronteres en les possibles noves rutes que emprin els/les immigrants i refugiats, com ara creuar l'Adriàtic o arribar per l'estret de Gibraltar.

Hongria i Eslovènia són els primers països de la zona Schengen, després de Grècia i a part

Reflexions

d'Itàlia, als quals arriben bona part dels fluxos de persones.

Orban, convocarà un referèndum per tal d'inval·lidar el sistema de quotes, però ja ha avançat

A Hongria, on s'han registrat 174 mil sol·licituds d'asil el 2015, des del passat mes de setembre la immigració irregular es penalitza amb 3 anys de presó, i fins a 5 anys si en entrar es damnifica la tanca que separa el país de Sèrbia i Croàcia. El Govern hongarès ha desplegat l'exèrcit a la "zona de trànsit", una franja d'uns 60 metres en territori serbi, on registren les arribades i hi situen, temporalment i a la intempèrie, les persones sol·licitants d'asil documentades. Alhora, el Parlament hongarès ha incorporat a l'ordenament jurídic un nou tipus d'estat d'alerta, per 6 mesos, denominat "situació de crisi per immigració massiva". D'altra banda, el primer ministre hongarès, Viktor

que el país no l'aplicarà, i planteja que Bulgària construeixi una tanca que separi les fronteres gregues de les búlgares amb el suport europeu.

Malgrat que el discurs del Govern eslovè és relativament menys agressiu, les autoritats del país han construït una tanca de separació a 150 dels 650 kilòmetres de frontera amb Croàcia, i hi han desplegat l'exèrcit després de conferir-li competències policials. Alhora, juntament amb els altres països de la ruta dels Balcans, han començat a admetre únicament nacionals refugiats de Síria, l'Iraq i l'Afganistan. En tot 2015 només han registrat 260 sol·licituds d'asil, i ara han li-

Reflexions

mitat el nombre d'entrades per dia, com a reacció a la mateixa mesura adoptada per Àustria. Mentrestant, la població refugiada s'acumula en camps improvisats a l'aire lliure.

Els països d'Europa de l'Est lideren el discurs xenòfob

Eslovàquia, amb 270 sol·licituds d'asil registrades el 2015, va mostrar la seva màxima oposició al sistema de quotes i, juntament amb Hongria, ha portat la qüestió al Tribunal Europeu de Justícia. El Govern eslovac s'ha mostrat obertament islamòfob i rebutja l'entrada de refugiats/des de religió musulmana. En aquesta línia, afirma que només acceptarà la reubicació de refugiats/des cristians, i l'acollida temporal de sol·licitants d'asil d'Àustria mentre el país veí resol sobre la seva sol·licitud. A més, destinaran l'ajuda financera a la protecció de les fronteres exteriors de Schengen i no a ajuda humanitària. Eslovàquia, encarregada de la presidència rotatòria del Consell de la UE a partir del mes de juliol, ja ha avançat que apostarà per prescindir de Grècia en el control dels refugiats/des i per realitzar un major control de les fronteres a Macedònia y Bulgària.

D'altra banda, a la República Txeca el president Milos Zeman parla d'una "invasió orquestrada pels Germans Musulmans amb el suport financer d'altres països", i també es compromet a ajudar a reforçar les fronteres de Bulgària i Macedònia. Alhora, a Polònia el discurs del Govern és tal que el ministre d'Afers Exteriors, Witold Waszczykowky, ha arribat a suggerir armar els refugiats siris i retornar-los al país perquè combatin el Daesh.

La solidaritat dels "països del nord" queda en entredit

Suècia ha acceptat la major proporció de demandes d'asil de la UE el 2015 després d'Hongria en relació amb el nombre d'habitants. El setembre 2015 va revisar les seves polítiques migratòries: ha reintroduït els controls fronterers; exigeix la documentació a les persones arribades en tren, bus o vaixell des de Dinamarca, sota l'amenaça d'una multa de fins a 5.568 dòlars; i ha expulsat entorn a 80.000 immigrants econòmics el 2015.

Àustria, després de Suècia, és el tercer país de la UE que ha rebut proporcionalment més sol·licituds d'asil. Per tal de frenar el trànsit de persones ha construït una tanca al pas fronterer amb Eslovènia de Spielfeld, custodiada per l'exèrcit, i s'està preparant per a construir-ne de noves, si fos necessari, a la frontera amb Itàlia i Hongria. El Govern austríac ha decidit fixar-se les seves pròpies quotes: permetrà l'entrada de 3.200 refugiats/des el 2016 que busquin protecció en un país veí, i acceptarà la presentació de 80 sol·licituds d'asil al dia en territori austríac, i fins a un màxim de 37.500 sol·licituds per any.

Noruega, quart país europeu en nombre de demandes d'asil rebudes en relació amb el volum d'habitants, també ha reforçat les seves fronteres i ha endurit les lleis d'asil. Actualment retorna a Rússia els refugiats/des que en tinguin el visat o el permís de residència, per la qual cosa Rússia ha tancat les fronteres. Per tal de reduir la presència de població estrangera al país, Noruega plantejava construir un centre de refugiats/des en un

Suècia ha reintroduït els controls fronterers i ha expulsat 80.000 immigrants

Reflexions

arxipèlag de l'Àrtic, fora de l'espai Schengen, on viuen escassament 2.500 persones, i 3.000 ósos polars. També, a dia d'avui, Noruega i Suècia estan elaborant mecanismes per a retornar joves al Marroc i a l'Afganistan, i estan considerant la construcció d'un centre infantil a Kabul.

Alemanya és el sisè país que, proporcionalment al nombre d'habitants, ha rebut més sol·licituds d'asil. Tot i això, un terç de les sol·licituds d'asil registrades a la UE l'any passat va ser a Alemanya, país que reconeix l'estatut de refugiat/da a tots els nacionals de Síria, sense recórrer a la normativa de Dublín, i ofereix ajudes públiques de

caràcter integral. Amb l'objectiu de desincentivar l'arribada d'immigrants i refugiats, el Bundestag ha suspès la reunificació familiar durant dos anys dels nouvinguts/des que, no sent refugiats, es beneficien d'algun tipus de protecció humanitària; i ha inclòs a la llista de països segurs el Marroc, Algèria i Tunísia per tal d'agilitzar les expulsions. Per la seva banda, la cancellera Merkel ha endu-

principals diaris libanesos per a intentar convèncer els refugiats/des de Síria que no emprenguin el camí cap a Dinamarca. D'altra banda, el Parlament danès ha restringit els drets a la reagrupació familiar. Alhora ha aprovat una llei que permet la confiscació de diners en efectiu i objectes de

valor dels refugiats/des. A la pràctica, aquesta llei comporta que les persones sol·licitants d'asil puguin conservar l'equivalent a 1.340 euros per a accedir a les ajudes.

L'escenari és desolador. Davant d'una crisi humanitària sense precedents a les nostres fronteres en la qual es necessiten una Europa solidària i uns estats compromesos,

les institucions es mostren miopes, ignorants i irresponsables, però sobretot inoperatives. Han tingut lloc sis cimeres sobre immigració i sembla que la solució que Europa proposa a la crisi dels refugiats/des és passar "la pilota" a Turquia amb un xec adjunt de 6.000 milions d'euros, un major blindatge fronterer i un nou ajut humanitari a la UE de 700 milions d'euros.

Els països en desenvolupament acullen el 86% dels refugiats mentre Europa es incapaç de reubicar a 160.000

Només Turquia acull 2,6 milions de refugiats/des de Síria, i els països en desenvolupament acullen el 86% dels

refugiats/des al món. Mentrestant Europa, que ha viscut dues guerres mundials, és incapaç d'acordar la reubicació de 160.000 persones i reacciona a pas de tortuga i a cop d'emocions mediàtiques. Enterra així, a poc a poc, la seva bandera per als valors i la solidaritat.

rit el seu discurs i sovint recorda la temporalitat de l'estatut de refugiat/da. Dinamarca, dotzè país europeu en nombre de demandes d'asil rebudes en relació amb el volum de població, ha publicat diversos anuncis als

refugiats/des al món. Mentrestant Europa, que ha viscut dues guerres mundials, és incapaç d'acordar la reubicació de 160.000 persones i reacciona a pas de tortuga i a cop d'emocions mediàtiques. Enterra així, a poc a poc, la seva bandera per als valors i la solidaritat.

Violacions de Drets Humans

CONFLICTES ACTUALS; CONFLICTES OBLIDATS

Yemen: És possible la pau?

A les convulsions de l'Orient Mitjà, la guerra del Yemen passa relativament desapercibuda, però aproximadament 2.800 civils han estat assassinats, la majoria degut als atacs aeris, i el país està patint una aguda crisi humanitària que podria desencadenar en una fam catastròfica i fluxos de refugiats que desestabilitzen encara més la regió. El silenci de la comunitat internacional ha sigut total. Els actors regionals, en particular Aràbia Saudita, apareixen atrapats en una guerra que va ser fàcil posar en marxa, però és molt més difícil d'acabar. Fins ara s'han resistit a participar directament en converses per ajudar a posar fi als combats. El bloc Houthi/Saleh i el govern Hadi estan disposats a parlar però no es comprometen amb la necessària reducció, conciliació i compromís. El futur immediat es presenta ombrívol. Encara que el conflicte principal s'acabi, el Yemen no tornarà a la situació anterior. Els combatents estan profunditzant en una guerra que és probable que alimenti una pròspera economia de guerra, múltiples problemes de poder interns i la inestabilitat regional durant anys.

Refugiats no benvinguts: el tancament de fronteres europeu

Àustria, que va rebre uns 90.000 sol·licitants d'asil el 2015, es va convertir en el primer país europeu a posar un límit a la quantitat que acceptaria en el futur. El canceller austríac, Werner Faymann va dir que el país limitaria les aplicacions a 37.500 aquest any i 127.500 per a mitjans de 2019. Solament els refugiats que desitgin sol·licitar asil a Àustria o Alemanya seran permesos al país. Els anuncis van provocar una reacció en cadena entre els països al llarg del corredor dels Balcans Occidentals a Europa. Tractant d'evitar colls d'ampolla en els seus propis països, Eslovènia, Croàcia, Sèrbia, Macedònia han anunciat mesures de control similars a les anunciades, dient que negarien l'entrada a les persones que busquen asil en un altre lloc, excepte d'Àustria o Alemanya. Funcionaris grecs en el camp de trànsit s'han convertit en els executors de facto de les noves polítiques anunciades més enllà de la ruta dels Balcans occidentals.

<http://newirin.irinnews.org/border-closures-and-freezing-temperatures>

Burundi: Possibles fosses comunes de persones assassinades per la policia l'11 de desembre de 2015

Les forces de seguretat de Burundi, principalment la policia, van matar a desenes de persones l'11 de desembre de 2015, després d'un atac rebel al alba a tres instal·lacions militars a Bujumbura. Durant les operacions de acordonament i registre en una sèrie dels anomenats barris de l'oposició, entre ells Nyakabiga, Musaga, Mutakura, Cibitoke, Jane i Ngagara, les forces de seguretat van entrar a cases per la força, els homes van ser arrossegats fora de les seves cases, i alguns d'ells van ser disparats a curta distància.

Noves imatges de satèl·lit, imatges de vídeo i testimonis analitzats per Amnistia Internacional proporcionen una forta prova que les autoritats de Burundi suposadament haurien enterrat persones assassinades per la policia l'11 de desembre de 2015, en fosses comunes. Pres en conjunt amb

Violacions de Drets Humans

l'eliminació de molts dels cossos per les forces de seguretat abans que poguessin ser identificats, la nova prova suggereix un encobriment deliberat i intent d'evitar les investigacions adequades sobre els esdeveniments de l'11 de desembre.

<https://www.amnesty.org/download/Documents/AFR1633372016ENGLISH.pdf>

PERSEGUIDES PER SER DONES

‘Vull un lloc segur’: Dones refugiades de Síria desarrelades i desprotegides al Líban

La situació econòmica i de seguretat per a les dones procedents de Síria al Líban ha empitjorat durant 2015. La greu falta de fons va obligar l'ONU a reduir l'ajuda que proporciona a les persones refugiades, que viuen molt per sota del llindar de pobresa libanès. A més, els estrictes criteris i elevats preus de la renovació dels permisos de residència de les persones refugiades que ha introduït el govern libanès fan que moltes menys persones tinguin un permís vàlid. Aquesta combinació de pressions ha creat un clima en el qual les dones refugiades de Síria corren risc de patir violència, assetjament i explotació, i no poden demanar una reparació a les autoritats. Les dones caps de família corren especialment perill a mans d'arrendadors, ocupadors o veïns que saben que no viuen amb cap familiar home adult i que probablement la seva situació al Líban és irregular a causa de les dificultats per renovar el seu permís de residència. Les dones refugiades no poden demanar una reparació per la violència de gènere o altres abusos i violacions de drets humans que pateixen per temor a les conseqüències negatives si denuncien a les autoritats, com la detenció per no tenir un permís de residència vàlid.

Amnistia Internacional reconeix que l'entrada al Líban de més d'un milió de persones de Síria a la recerca de refugi ha imposat una pesada càrrega als recursos, la infraestructura, els serveis -inclosos l'habitatge, l'educació i l'atenció mèdica- i la seguretat del país. La reacció de la comunitat internacional, que no ha proporcionat prou suport a Líban ni a la resposta regional de l'ONU a la crisi de refugiats sirians, és una vergonya. La comunitat internacional ha de compartir la responsabilitat d'ajudar i acollir les persones refugiades augmentant l'ajuda econòmica per a la resposta humanitària, així com les places de reassentament per a les persones més necessitades.

<https://www.amnesty.org/download/Documents/MDE1832102016SPANISH.PDF>

DRETS ECONÒMICS, SOCIALS, CULTURALS I AMBIENTALS

Estudiar sota foc: atacs a escoles, i ús militar de les escoles durant el conflicte armat a Ucraïna

En virtut de l'article 53 de la Constitució d'Ucraïna, "Tota persona té dret a l'educació." La constitució estableix que "l'educació secundària general completa és obligatòria", i que l'estat és responsable de garantir "l'accés i pre-escolar gratuït, completa i general educació secundària, educació professional i superior en establiments d'ensenyança estatals i comunitaris 94. En algunes escoles, la lluita perllongada va donar lloc a un cessament d'estudis durant setmanes o mesos, amb la conseqüència

Violacions de Drets Humans

de nens que queden endarrerits en la seva educació. La Dealtseve Escola N° 6, per exemple, tenia una inscripció prèvia al conflicte de 370 estudiants, les classes van ser interrompudes diverses vegades durant el conflicte, a causa de la intensitat de les hostilitats. El director de l'escola va dir: "Al setembre, octubre i novembre del 2014 no hi va haver classes, l'escola estava tancada. A mitjans de desembre, l'escola va tornar a obrir i va romandre oberta fins a les vacances d'hivern [pausa de Cap d'Any]. Llavors hi va haver pocs dies entre el 15 i 19 de gener [en que l'escola va estar oberta] i després - la lluita es va activar. Vam tenir que tancar altre vegada. No hi havia electricitat ni calefacció durant dos mesos. Hem hagut de sobreviure -vàrem sobreviure el millor que vam poder."

https://www.hrw.org/sites/default/files/report_pdf/ukraine0216_web.pdf

Malasia : la llibertat d'expressió atacada

En els últims anys, una de les lleis amb més freqüència utilitzada per a restringir la llibertat d'expressió és la Llei de Sedició de 1948. L'ús de la llei - cada vegada més utilitzada contra els individus simplement per expressar idees polítiques, religioses i altres punts de vista - porta a moltes persones a exercir auto-censura, amb un efecte de refredament en la llibertat d'expressió al país. Al 2015 només, entre l'1 de gener i el 31 de desembre hi havia almenys 91 instàncies de la Llei de Sedició sent utilitzada per aturar, investigar o condemnar els individus, de vegades més d'una vegada. Això és gairebé cinc vegades més que durant els primers 50 anys d'existència de la llei.

<https://www.amnesty.org/download/Documents/ASA2831472016ENGLISH.PDF>

França : El impacte desproporcionat de l'estat d'emergència

Les normes internacionals reconeixen que certes mesures adoptades en virtut de l'estat d'emergència poden tenir un impacte negatiu sobre els drets humans en una mesura que normalment no seria admissible en virtut del dret internacional dels drets humans. No obstant això, com ha subratllat el Comitè de Drets Humans de l'ONU, el requisit que les possibles excepcions es limitaran a l'estrictament a les exigències de la situació reflecteix el principi de proporcionalitat que s'aplica en tot moment. Però l'impacte negatiu de la implementació de les mesures d'emergència a la pràctica, juntament amb les preguntes que s'ha indicat anteriorment pel que fa a si aquestes mesures eren les estrictament requerides per les exigències de la situació, apunta fortament a la conclusió que les mesures eren, en molts casos, almenys, desproporcionades. Els individus van ser sovint blanc dels registres domiciliaris durant la nit. En alguns casos, els homes i les dones van ser emmanillats, fins i tot en la presència de nens. Les portes d'entrada sovint eren forçades i, en alguns casos, les recerques van causar danys materials. Algunes de les persones sotmeses a un registre domiciliari amb les que va parlar Amnistia Internacional continuaven experimentant conseqüències negatives com l'estrès, la por i la inseguretat, diverses setmanes després que les cerques que es van dur a terme. Els sotmesos a residències assignades tenen els seus drets a la llibertat i a la llibertat de moviment restringit severament, amb un impacte molt negatiu en la seva vida diària incloent l'exercici d'altres drets humans. Per exemple, en molts casos no podien anar a treballar o assistir a cites mèdiques fora de la ciutat en què van ser assignats a la residència. En alguns casos s'han imposat mesures que van tenir un impacte negatiu en els drets humans en un grup molt més ampli que aquells individus que van ser identificats com els objectius de la mesura. Aquests inclouen casos en què es van tancar mesquites. Algunes de les mesures d'emergència poden discriminar grups específics, especialment els musulmans, per raó de la seva religió o de creences. En particular, en alguns ca-

Violacions de Drets Humans

sos, els musulmans poden haver estat atacats causa de la seva pràctica religiosa, considerada com “radical”, per les autoritats, sense fonamentar per què constituïen una amenaça per a l’ordre públic o la seguretat. De la mateixa manera mesquites han estat objecte de registres, o en alguns casos tancar, per la seva presumpta afiliació “radical”, sense elements clars que apunten a la comissió d’actes delictius de qualsevol de les persones que les dirigien.

<https://www.amnesty.org/download/Documents/EUR2133642016ENGLISH.pdf>

ORIENTACIÓ SEXUAL I IDENTIDAD DE GÈNERE

Berlín obrirà un centre per a refugiats homosexuals i transsexuals

La ciutat de Berlín es proposa obrir un alberg de refugiats específic per a homosexuals i transsexuals amb l’objectiu de protegir-los dels freqüents casos d’abusos i agressions sexuals dels que són víctimes. Fonts del departament de Migració i Integració de la capital alemanya van informar del projecte, que tindrà una capacitat per a entre 100 i 120 residents i que previsiblement entrarà en funcionament el proper març. L’alberg tindrà una capacitat per a entre 100 i 120 residents. Es tractarà del primer alberg d’aquestes característiques a Alemanya, país que l’any passat va rebre a 1,1 milions de peticionaris d’asil i al que s’espera arribi al llarg d’aquest 2016 una xifra similar. La gestió anirà a càrrec de l’Assessoria per als Homosexuals de Berlín, organització de suport al col·lectiu gai a la ciutat. Aquest organisme estima que el còmput total d’homosexuals i transsexuals entre els refugiats residents a la capital alemanya se situa entre les 3.500 i les 5.000 persones. En declaracions al diari berlinès Der Tagesspiegel, fonts d’aquesta oficina van alertar de la situació que pateix el col·lectiu en els centres d’acollida i allotjaments per a refugiats, així com a les dependències de l’Oficina de Sanitat i Assumptes Socials (LaGeSo) on es centralitza la seva registre com a sol·licitants d’asil. Els membres del col·lectiu són freqüentment víctimes de pallisses i agressions sexuals i pateixen atacs verbals i marginalitat generalitzada per part dels restants residents, a més d’un tracte discriminatori del personal de vigilància. A les dependències de LaGeSo, de per si desbordades en la seva capacitat de gestió per l’arribada incessant de refugiats, hi ha tot just cinc voluntaris que s’encarreguen específicament d’aquests col·lectius, segons el rotatiu. La situació de discriminació o agressions afecta tant els homosexuals i transsexuals arribats amb la gran onada migratòria de l’any passat com a aquells als quals en el seu dia es va concedir asil a Alemanya per patir persecució en els seus països d’origen a causa de la seva inclinació sexual.

<http://www.20minutos.es/noticia/2651534/0/alemania-berlin/crisis-refugiados/albergue-homosexuales-transexuales/#xtor=AD-15&xts=467263>

Testimoniatge

“L’asil em va salvar la vida”

Suleika, refugiada de Somàlia

Suleika era professora d’anglès quan a Somàlia va esclatar la guerra civil. Quan va entendre el perill que els seus fills majors fossin reclutats per força per una de les milícies, va decidir enviar-los a Kenya amb un únic consell, “demaneu asil a Espanya.” Un any després, va fugir ella amb els seus altres quatre fills.

“Hem plorat de felicitat en l’aeroport en retrobar-nos”, recorda. Ella i la seva família van poder sol·licitar asil en l’ambaixada d’Espanya a Kenya, una modalitat que ara ja no existeix però que evitaria que milers de persones hagin d’arriscar la seva vida per arribar a Europa.

Avui Suleika té 50 anys, un treball estable i no s’imagina la seva vida fora d’Espanya. “Confio que la vida dels meus fills sigui millor que la meva”, diu i somriu per primera vegada quan ex-

plica que la seva filla major s’ha casat amb un espanyol i té dos fills.

Suleika sap que pot considerar-se una afortunada, però no s’oblida de les dones que avui es veuen obligades a arriscar les seves vides i les de les seves famílies. “Per sortir al mar amb tant perill has de fugir d’alguna cosa que dóna molta por. Per això demano al món que obri les portes i el cor als refugiats”

Suleika és un exemple de superació i dignitat de les moltes dones refugiades que cada dia enriqueixen i aporten a la millora de la nostra societat.

Es pot escoltar l’entrevista de la Suleika aquí:
<https://soundcloud.com/ccar-80842464/entrevista-refugiada-suleika>